

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

X. Si quis cum aliquo per literas summi pontificis dispensauit, per posteriores literas non debet actum irritari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO
CHRISTI
1179.

quod quidam, qui pater eius dicebatur, in præfata ministravit ecclesia. Præterea nobis ex parte eius insinuat, quod memorato E. defuncto, media intercessit persona, cui prædictum collatum est beneficium. Inde est quod fraternitati vestræ, &c. quatenus si prædicta constiterint, prænominatum VV. in possessionem ei collati beneficii mittere non differas, omni occasione & appellatione cessante; nec ideo minus obseruare rescripta apostolica decet, quia hæc in ecclesia Dei hereditariam detestantur successionem, vt canonicam approbent in posterum possessionem. Porro si is * ex. * A. inter. non possint, alter nihilo minus exequatur.

* induce
re

CAP. IX.

Idem VVigornensi episcopo, & priori de Lucivreden.

Constitutus in præsentia nostra G. clericus lator præsentium, supplici nobis insinuatione monstravit, quod cum capellam de Streiton canonicè fuisset adeptus, & eam pluribus annis pacifice tenuisset, R. miles ipsum præscripta ecclesia sine iudicio & iustitia spoliavit. Cumque memoratus clericus exinde episcopo querelam deposuisset, obiectum fuit ei quod pater eius in eadem ecclesia ministravit, & præscriptam capellam non potuit rehabere. Quia vero ad nostrum spectat officium, insolentiam laicorum contra viros ecclesiasticos debita seueritate compescere: discretionem vestræ, &c. quatenus rei veritate diligenter inquisita & cognita, si vobis constiterit, quod idem clericus a præscripta ecclesia per manum laicalem fuerit eiectus, & quod pater eius præfata capellæ persona seu vicarius perpetuus non fuerit: licet in eadem nomine ipsius G. quandoque ministravit, ipsam sibi cum redditibus inde perceptis, amoto alio, si quis eam detinuit, dilatione & appellatione & occasione cessante, restituatis, literis nostris, si quæ sunt impetrata, veritati & iustitiæ non præiudicantibus, & ipsum sicut eam canonicè adeptus fuit, faciatis pacifice possidere. Porro si * his ex. in n. po. alter, adhibitis sibi viris discretis & honestis, ea nihilo minus exequatur.

CAP. X.

Ex tua parte nobis propositum est, quod cum olim ad
Concil. Tom. 27. Iiii ij

consultationem tuam super filiis sacerdotum tales literas suscepisses a nobis, vt eos possis in ecclesiis, quas patres eorum nullo mediante possederant, sustinere, quos * bona vitæ & sanæ conuersationis cognosceres, vel quos eas longo tempore tenuisse constaret: quidam ad iudices literas impetrauerunt, vt si constaret eos esse filios sacerdotum vel clericorum qui proxime ante eos ecclesias tenuerunt, super his imponant eis, appellatione cessante, silentium, & ecclesias istas eis assignent, quamuis in eis se ostendere nequeant per episcopum institutos. Super quo tibi respondemus, quod si per priores literas nostras cum aliquibus clericis dispensasti, dispensationem tuam posterorum literarum nostrarum intuitu nolumus irritari, sed eam præcipimus seruari illibatam. Alios vero clericos laicæ donationis intuitu in ecclesiis, ipsis parochiali iure subiectis, sine auctoritate pontificis institui, aut institutos in eis remanere auctoritate apostolica prohibemus.

PARS XX.

D E I V D Æ I S,
ET NE CHRISTIANI MANCIPIA EORVM FIANT.

C A P. I.

SICVT Iudæis non debet esse licentia, vltra quam permissum est lege, synagogis suis præsumere, ita in eis quæ concessa sunt, nullum debent præiudicium sustinere. Hos ergo cum in sua magis velint duritia permanere, quam prophetarum verba arcana cognoscere, atque Christianæ fidei & salutis notitiam habere: quia tamen defensionem & auxilium nostrum postulant, ex Christianæ pietatis mansuetudine prædecessorum nostrorum felicitis memoriæ Callisti & Eugenii Romanorum pontificum vestigiis inhærentes, ipsorum petitiones admittimus, eisque protectionis nostræ clypeum indulgemus. Statuimus enim, vt nullus Christianus inuitos vel nolentes eos ad baptismum venire compellat: sed si eorum quilibet ad Christianos fidei causâ confugerit, postquam voluntas eius fuerit patefacta, Christianus absque calumnia efficiatur. Veram quippe Christianitatis fidem habere non creditur, qui ad Christianorum baptismum non spontaneus, sed inuitus cogno-